

BERG NUUS

DIE BERGKLUB VAN SUID-AFRIKA
AFDELING TYGERBERG
TYGERBERG SECTION

POSBUS / PO Box 4572
7536 TYGERBERG

Oktober 2013

Bergnuus

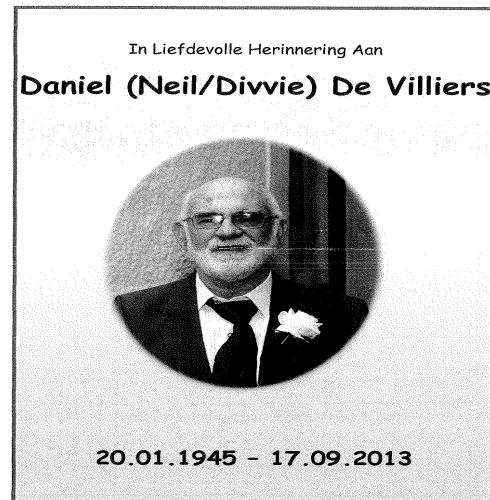
Huldeblyk aan Erna Roux

Erna, vrou van Tonie Roux, een van Tygerberg Afdeling se stigterslede, is op Maandag, 30 September oorlede. Ons wat haar geken het, sal haar onthou as die pre-primêre onderwyseres wat vroeg in die tagtigerjare Tonie se voete onder hom uitgeslaan het. Hulle was albei aktiewe lede van ons Afdeling voordat hulle na Worcester verhuis het en tot met haar dood nog aktiewe lede van Worcester Afdeling was. Saam het hulle heelwat staptogte onderneem en ons het wonderlike herinneringe aan staptogte aan die Transkeise Wildekus, Hexrivierberge, Sederberge en nog heelwat meer. Sy het deur die jare vir Tonie bygestaan onder alle omstandighede. Sy het sy liefde en entoesiasme vir die berge en die Bergklub met hom gedeel.

Ons eer haar nagedagtenis.

Huldeblyk aan Niel/Divvie De Villiers

Divvie, soos almal in die Bergklub hom geken het, is op 18 September oorlede. Ons onthou die kort bleskop as 'n stapper wat ook 'n groot liefde gehad het vir kosmaak en goeie wyn. Almal sal hom onthou vir sy goeie humorsin en lekker lag. Ek onthou hoe hy een klubaand vir ons 'n heerlike wynproe- aand aangebied het en gekeer het dat ons nie te veel kaas en beskuitjies moes by bedien nie, want dan sou ons nie die wyn reg waardeer nie. Tydens die Amatolastap in 1986 het hy sy glas glasie met brandewyn per ongeluk omgeskop op die hut se misvloer. Hy het die spulletjie net een kyk gegee en op sy knieë gesak en die kosbare voggies, wat bo-op die vetterige misvloer gehardloop het, met sy tong opgesuig. Na 'n harde dag se stap is sulke drank darem te kosbaar om dit verlore te laat gaan.

Ons eer sy nagedagtenis.

BERGSTORIES

Kasteelberg uitstappie jolyt: 4 Mei 2013

Los karre aan bopunt van Bothmanskloof
By die gedenkteken van Pieter Cruythoff
Wat in 1661 daar vertoef het
En die berg na baas Jan se Kasteel vernoem het
Kaapse groep was ook daar heavy gegear
Met vyf hondjies en kyk na die weer
Was toe paragliders wat ons weer
Sien op die berg-
het hoog teen die son en blou lug gesweef

Om Aasvoëlkop volg ons die wit voetspore
Verby oorhangende krans
Soos Jan Smut vantevore
Geniet ons die sagte herfson se glans

Deur die draadheining op die kruin
Hoër op die rug van die berg tot op die piek
Klein stukkie rotsklim - ons laaste bietjie pyn
Vir uitsig van Tafelberg, landerye pragtige
laslappie apliek

Arend draai hoog teen die lug
Die paraglider kry eindelijk 'n lugstroom
Blomme was hulle seisoenale prag
Fynbos se reuk en tekstuur soos altyd 'n droom

Onder in die vallei dam motors op soos rye miere
om olyf en die druif ten volle te viere
Seer knie van een en die fees as lokaas
Het ons helaas na onder gehaas

Kasteelbewoner kon bestuurders terug na
motors bring
Terwyl die ander die lof van die feestelikheid
besing
So word goeie geselsies en gesonde gees
Aangevul met vetkoek, wyn en koffie – was
lekker gewees

-MARGUERITE HOLTZHAUSEN

SEDERBERGE: 17 – 19 MEI 2013

Ons het Vrydag om 14h00 met Jasper se
Toyota Land Cruiser van Durbanville vertrek,
nadat hy eers moes meet en pas om al die
Benkensteins se bagasie ingepak te kry. Hy
het taktvol opgemerk dat hy gesê het ons kan
maar ruim inpak, maar nou nie gemeen het
ons moes oordadig wees nie!

Net anderkant Citrusdal het ons by die padstal
aangedoen vir hulle heerlike nartjies en
dadels. Daarvandaan het dit maar stadig
gegaan as gevolg van die padwerke. Teen
Uitkykpas het ons van Liza verneem dat hulle
net voor ons is. Oomblikke later het ons hulle
met 'n pap band langs die pad aangetref.
Gelukkig kon Mike vinnig die band vervang en
ons het almal net na 17h00 by Sanddrif se
kampeerterrein aangekom. Daar was net
genoeg tyd om die tente voor donker op te
slaan. Die braaivleisvuur is aangesteek en 'n
heerlike kuier-aand het gevolg. Die nag was
bitter koud en ons het almal vroeg ingekruip.

Saterdagoggend het ons om 08h30 begin stap
na die Wolfberg-skeure. Mike het besluit om
liewer in die kamp agter te bly en die dag
rustig deur te bring. Jasper se mooi dogter
(Suzanne) het die voortou geneem en ons was
gou onder die kranse, waar die mooi gedeelte
deur die skeure sou begin. Dit was weer eens

‘n wolklose, sonnige dag en die rooibruin kleure van die kranse het op hulle beste vertoon. Dieper in die skeure het dit maar gelol om almal oor die rots te kry wat ‘n natuurlike obstruksie vorm en moes sommige op my skouer trap om bo te kom. Die volgende hindernis was die rots waar ons agterstevoor onderdeur moes kruip – daar is geen ander manier nie! Die kameras het kort-kort geflits om die indrukwekkende skeure te verfilm. ‘n Mens kom opnuut onder die indruk van die wonderlike skepping.

Aan die bo-punt van die skeure het Jasper ons ‘n welverdiende “tea break” gegun. Daarvandaan was dit redelik gelyk na die Boog, waar ons middagete geniet het. ‘n Mak berglyster het kom krummels bedel en ons baie plesier verskaf. Die Boog bly steeds vir my een van die wonders van die Sederberge, net soos die Maltese Kruis.

Nouja, daarna het die terugtog gevolg. Ons het nou die ander roete deur die skeure gevolg – die makliker breë weg. Sonder enige voorvalle was ons omtrent 16h30 terug in die kamp, waar Mike baie opgewonde was om weer vir Liza te sien. Na ‘n heerlike koue bier en warm stort was ons weer gereed vir die aand se “sundowners” en braai. En was daardie steak nie lekker nie!!

Sondagoggend se stap na die Maltese Kruis is gekanselleer as gevolg van die roete wat gesluit was vanweë ‘n onlangse brand. Ons het dus lekker laat geslaap en later afgestap na die Maalgat, ‘n ongelooflike groot bergpoel

in die rivier. Voorheen het ons al menigmale daar van die kranse in die diep donker poel gespring: niemand het egter nou vir die yskoue bergstroom kans gesien nie!

Terug in die kamp het ons by Mike en Liza se ontbyt / “brunch” aangesit en nog die laaste goue oomblikke onder die pragtige populiere en wilgerbome deurgebring – met die gras bedek van hulle geel en roesbruin blare.

Omtrent 12h00 was alles weer opgepak en het ons van mekaar afskeid geneem. Nuwe vriendskappe is gesmee. Baie dankie aan Jasper vir die saamry en sy uitstekende reëlins - veral vir die weer!

-Johann Benkenstein

Koebee-Doringrivier oorlewingsstap 21 tot 27 September 2013

Saterdagoggend 21 September vertrek 11 van ons om die Koebee-Doringrivier stap te gaan aandurf. Dit het die paar dae voor die tyd nog baie gereën en dit was ook nog snerpand koud. Almal sien uit na sonskyn en die natuur en Gerrit en Jasper sorg dat ons veilig op Frikkie Adriaanse se plaas naby Klawer arriveer. Daar kry ons twee gewillige bestuurders om ons by die beginpunt van die stap te gaan aflaai en dan ons voertuie by die eindpunt op Trawal te gaan los.

Die pad tot by die beginpunt was maar sleg en modderig en ons kon nie ry tot waar ons wou nie en moes toe maar die ekstra kilometers te voet aflê. Na ‘n vinnige middagete begin ons toe die stap al langs die Koebeerivier wat baie sterk gevloei het. Op dag een was almal se rugsakke maar swaar, maar ons het uitgesien na die aand se vuurmaak en vleisbraai. Gou het ons agterkom dat ons net aan die een kant van die rivier kon stap, want kans om die rivier te kruis, was nul. By die kamplek aangekom, is nesgeskrop, gebad, hout bymekaargemaak en gou-gou het almal om

die vuur gesit met 'n Whiskeytjie of 'n brandewyntjie. Dit het natuurlik die norm van elke aand geword. Lekker "steak" en wors is gebraai en heerlike bykosse is gemaak. Almal was nog sterk en min het ons geweet wat nog vir ons wag.

Sondag het ons eers teen so 9uur begin stap, want alles was sopnat gedou en dit was ook nog erg koud in die kloof voordat die son ons bereik het en ons reg was vir die dag se stap. Nou het die stap in alle erns begin. Die bosse en plante langs die rivier was ruig en Charlie moes voortdurend loop en pad soek en 'n pad vir ons oopveg. Soms het die bosse te ruig geraak en die rivier te na aan die kant gevloei dat ons eers die rant moes oorklim om om die water te kom. Die aand het Estelle, wat die vorige aand net in haar "survival bag" geslaap het, ook maar haar seiltjie tussen die bosse gespan. Die luiperdspore rondom die kampplek was taamlik vars en almal het besluit Estelle gaan eerste luiperdkos word en sy kry toe haar eerste bynaam van Whiskas. Die aand het almal weer heerlijk om die vuur gekuier. Party het nog vleis gehad om te braai en die Kritzingers het stokbrood en roosterkoek gemaak. Hugo het 'n vislyn in die water gehad in die hoop om 'n varswaterpaling te vang, maar tevergeefs.

Maandagoggend het ons darem bietjie vroeër in die pad, of moet ek eerder sê: in die bosse, geval. Van die ander manne moes begin help om voor te loop om vir ons 'n weg te baan. Japie, die onverskrokkene, het 'n groot bydra gelewer. Charlie het teen die tyd sy kortbroek vir 'n lang broek verruil en net Gerrit van Zyl en Hugo, wat nie lang broeke gehad het nie, het volhard met hul kaal bene. Die veld was ruig, maar die veldblomme pragtig. Die aand het almal weer heerlijk om die vuur gekuier en sommiges het nog vleis gehad om te braai. Die laaste twee om saans die vuur te verlaat, was Hugo met sy nagdop en Elza met haar blokraaisels.

Dinsdag het ons die laaste stuk van die Koebeerivier aangedurf. Weer eens deur, om en selfs onderdeur die bosse gekruip en oor die kranse geklouter. By elke rusplek moes Altus en Gerrit van Zyl met hul GPS'e eers vir ons vertel hoe ver ons al gestap het of hoeveel kilometer ons nog moet stap. Die aand was almal bly dat ons ons bestemming vir die dag, die samevloei van die Koebee- en Doringrivier, kon bereik. Dit was Japie se verjaarsdag en braaidag.

Gelukkig vir die Kritte het hul sterk, jong seun besluit om vir die spesiale geleentheid ook nog "steak" te dra en kon ons darem braaidag vier. Dié dag was die terrein weer besonder veeleisend en almal was maar pootuit die aand.

Woensdagoggend begin ons vol moed dat die terrein dalk 'n bietjie beter sal raak. Helaas word ons gou teleurgestel en swoeg ons voort deur die bosse en modderplasse. Teen dié tyd hang Gerrit en Charlie se langbroeke al aan flarde. Gerrit het syne al so hier en daar met die naald en tandeflos bygekom en teen middagete werk hy toe Charlie se broeksflappe ook so 'n bietjie vas.

Dit raak toe 'n baie lang dag en ons bereik ons slaapplek eers teen 18:30. Almal was so uitgeput dat die meeste die aand nie eers die klein vuurtjie wat ons vuurmaker, Japie, gemaak het, opgesoek het nie. Teen die tyd het Estelle die bynaam van Bosslaper gekry, want elke aand soek sy 'n bos of twee uit waar sy haar seiltjie kon span.

Teen Donderdag was almal se rugsakke darem al 'n bietjie ligter. Hier en daar het ons darem 'n beespad gekry waarop ons kon loop. Hugo het opgemerk dat 'n bees 'n wonderlike dier is, want hy gee vir ons melk,"steak" en maak vir ons pad.(op dié stap die heel belangrikste). Soos ons gestap het, het ons die stroomversnellings in die Doringrivier bekyk en soms het ons gewens ons kon in die rivier spring en met die stroom afdryf tot by die eindpunt. Dit was ons laaste aand in die veld en Charlie het weer eens vir ons 'n lieflike kampplek uitgesoek en almal het die aand vir oulaas heerlijk om die vuur gekuier.

Tot dus ver het ons lieflike weer gehad, maar Vrydagoggend het 'n ligte reëntjie ons begroet. Ons het maar so gou as moontlik opgepak en in die pad geval. Gelukkig het dit later opgeklaar en kon ons stop vir tee en versnaperinge. Uiteindelik was die terrein darem 'n bietjie beter en kon ons vinniger beweeg. Teen middagete het almal nog iets gehad om te eet en na 'n goeie ruskans het ons die laaste skof tot by die brug by Trawal aangepak. Teen so 14:45 het ons die moeilikste 7 dag staptog van ons lewe afgesluit. Baie moeg, maar baie dankbaar dat almal sonder teëspoed die stap voltooi het, het ons in die voertuie geklim om huiswaarts te keer.

Ten spyte van die swaarkry het ons pragtige watervalle, veldblomme en ander mooi natuurtonele gesien.

Almal was dit egter eens dat dit hul laaste Koebee-Doringrivierstap was. Ek dink na dese is ons maar almal skrikkerig vir enige "bundu bash" stap.

'n Uitmergelende staptog is afgesluit met 'n heerlike ete by die Veldskoenkombuis in Clanwilliam.

-Erna Kritzinger

Komende stappe:

Krakadouw Piek, Sederberge Langnaweek 14 tot 16 Desember 2013

Dit is nou die tyd om te bespreek indien jy die staptog wil meemaak. Ek moet nog by CapeNature bespreek en benodig die getalle. Permit kostes sal dan deurgegee word.

Die roete is deels op paadjies, maar ook van paadjies af, hoog op in die berg.(gradering C3) Soms gaan ons deur ruwe terrein en stappers moet redelik fiks wees. Ons gaan vir die 2 nagte hoog in die berg oornag en dit kan nog taamlik koud word ten spyte dat die staptog gedurende Desember maand plaasvind. Bring maar die warm klere saam. Hierdie is 'n besondere omgewing met pragtige uitsigte, interessante roetes soos deur klipskeure, en mooi oornagplekke. As jy dit nog nie gedoen het nie, is dit nou jou kans!

Bespreek by my: Charlie Buckle tel.
0823391733 of 0219135751 of epos
charlbuc@telkomsa.net

Thomas hut 31 Des – 1 Jan 2013

Ons sal 31 Des so 13H00 van Kaap ry (ek werk nog tot 12h). Parkeer so 14h30 op Fairy Glen Wildsplas (jy sien gratis wild!) Klim dan dieselfde aand die 1000m op na Thomas hut (so 6km,maar steil; dit neem so 4 ure).

1 Jan: Word wakker met die goue son in joue oë.... Hang rustig by die hut rond en stap so 15h00 af motors toe. Opsioneel kan ons baken toe stap. Sal so 19h00 by motors wees; en 20h30 in Kaap.

Bring: Flits; dit mag dalk donker word as ons opstap, genoeg drank en kos, waterbottels, hoede. Hut het matrasse. Braaivleis, hout / kole.

Bespreek asb voor 13 Des. Stuur jou motor se registrasie nommer vir toegang oor die Wildsplas

Navrae en bespreking: Verkies E-pos
altus.dewet@capetown.gov.za